

Innst. 192 L

(2013–2014)

Innstilling til Stortinget fra justiskomiteen

Prop. 53 L (2013–2014)

Innstilling fra justiskomiteen om endringer i tingly- singsloven mv. (elektronisk tinglysing)

Til Stortinget

Sammendrag

Justis- og beredskapsdepartementet legger i proposisjonen frem forslag til endringer i tinglysningsloven og enkelte andre lover. Formålet med endringsforslagene er å tilrettelegge for elektronisk tinglysing. Lovforslaget har sin bakgrunn i arbeidsgruppe-rapporten Elektronisk tinglysing – forslag til endringer i tinglysningsloven mv. for å tilrettelegge for elektronisk tinglysing.

Basert på klare føringer i mandatet har arbeidsgruppen ikke drøftet nærmere hvorvidt det bør legges til rette for elektronisk tinglysing. Høringsinstansene har av denne grunn heller ikke direkte kommentert dette spørsmålet, men har likevel stilt seg positive til at man går over fra papirbasert til elektronisk tinglysing. Departementet ser ingen tungtveiende grunner for at det ikke skal tilrettelegges for elektronisk tinglysing, og foreslår derfor at det åpnes for elektronisk tinglysing i tillegg til papirbasert tinglysing.

I dag foregår papirbasert tinglysing ved at det originale dokumentet sendes inn til tinglysningsmyndigheten (Statens kartverk) sammen med en kopi (gjenpart) av dette. Alle innkomne dokumenter blir manuelt journalført ved mottak. Det foretas så en kontroll av dokumentene, og de dokumentene som kan tinglyses, blir registrert inn i systemet med en merknad om at innføringen ikke er konferert («dagbokført»). Prioritet gis fra registreringsdagen. I de aller fleste sakene vil dette være den dagen dokumentet kom inn, og registreringsdato vil tilsvare journaldato. Doku-

menter som åpenbart ikke kan tinglyses, blir returnert til avsenderen uten registrering, og de får da heller ikke prioritet. Originaldokumentet anses ikke tinglyst før det blir konferert (endelig godkjent for tinglysing). Konferering innebærer en annenhåndsbehandling hvor det foretas en ny dokument- og føringskontroll. Passerer dokumentet denne kontrollen, blir det påført en attest om tinglysing. Tinglyskopien arkiveres hos tinglysningsmyndighetene, mens originalen sendes tilbake til vedkommende som har sendt dokumentet til tinglysing. Prosessen med å få et dokument tinglyst tar normalt fire dager.

Ny teknologi gjør det mulig å forenkle denne prosessen. Etter forslagene i proposisjonen ser man for seg at kommunikasjonen mellom brukeren og tinglysningsmyndigheten skjer elektronisk, og at kontrollen hos tinglysningsmyndigheten helt eller delvis automatiseres. Dette vil medføre at prosessen med å tinglyse et dokument blir betydelig mindre tids- og kostnadskrevende.

Ved elektronisk tinglysing vil kommunikasjonen av tinglysningsdata skje både direkte mellom de profesjonelle brukernes fagsystemløsninger, og gjennom en brukerportal. De tekniske løsningene er utelukkende av datateknisk karakter, og er ikke utredet av arbeidsgruppen eller vurdert i proposisjonen her.

Uavhengig av om man bruker et fagsystem eller tinglysningsbrukerportal, vil informasjonen i dokumentet tilrettelegges i en strukturert form som gjør at all eller store deler av dataene kan kontrolleres automatisk og deretter registreres direkte inn i tinglysningsssystemet. I en del tilfeller vil dokumentet inneholde fritekst som vil kreve manuell saksbehandling. Det kan da holdes av prioritet ved at dokumentet registreres i tinglysningsssystemet med en merknad om at registreringen ikke er endelig. I tilfeller hvor dokumentet oppfyller vilkårene for tinglysing og kan kontrolleres helautomatisk, vil dokumentet umiddelbart

registreres endelig i grunnboken med prioritet fra klokkeslettet det kom inn.

Bruk av tekniske innretninger for tinglysing aktualiserer risikospørsmål knyttet til de tekniske løsningene og bruk av elektronisk signatur. Selv om det aktualiserer seg nye risikoaspekter ved elektronisk tinglysing, mener departementet disse ikke øker den generelle risikoen sammenlignet med dagens system med konvensjonelle underskrifter og ordinær postforsendelse.

Risikoutfordringer knyttet til elektronisk tinglysing henger sammen med hvilket sikkerhetsnivå som gjelder for elektronisk kommunikasjon av tinglysingsdata. Departementet foreslår ikke bestemte krav til sikkerhetsnivå, men mener dette er et viktig spørsmål som må utredes grundig i forbindelse med de forskriftsendringer som må til for å følge opp forslagene i proposisjonen.

Et elektronisk dokument må utformes på en standardisert måte for at tinglysingen skal kunne behandle dokumentet automatisk. Det må derfor stilles krav om standardiserte nettskjema for alle dokumenter som skal tinglyses elektronisk. I proposisjonen foreslås det en hjemmel til å gi forskriftsbestemmelser om standardisert nettskjema ved elektronisk tinglysing. Ved papirbasert tinglysing vil dagens ordning for innsending av dokumenter kunne videreføres.

For å tilrettelegge for en automatisering av tinglysingen foreslås det at alle som tinglyser et dokument, skal gis en bekreftet utskrift av grunnboken som viser det som tidligere er registrert på registerenheten. En slik bekreftet utskrift av grunnboken kommer i stedet for en panteattest etter gjeldende rett. Tinglysingsattesten videreføres som et skjæringstidspunkt for når et dokument er tinglyst i rettslig forstand, men etter forslaget behøver tinglysingsattesten ikke lenger gis på det tinglyste dokumentet.

I proposisjonen foreslås det videre å fjerne kravet om dagbokføring fra tinglysingsloven. Fordi ikke alle elektroniske dokumenter vil kunne behandles fullt ut automatisk, og fordi papirtinglysing skal fungere side om side med elektronisk tinglysing, foreslås det en mulighet for å registrere et dokument foreløpig og på den måten holde av prioritet for dokumentet.

Dokumentavgift påløper ved tinglysing av et dokument som overfører hjemmelen til fast eiendom, og det kan derfor i enkelte tilfeller være behov for dispensasjon fra dokumentavgiftsregelverket for at retting av feil i et tinglyst skjøte kan skje uten at det utløses et nytt krav om dokumentavgift. Dette gjelder særlig ved overgangen til elektronisk kommunikasjon av tinglysingsdata hvor man kan oppleve en økt fare for feil i et dokument som er sendt til tinglysingsmyndigheten. Etter forslaget skal departementet fast-

sette forskrift om retting av et hjemmelsdokument og betaling av tinglysingsgebyr for slik retting. Grensene for rettingsadgangen må fastlegges etter en grundig utredning av spørsmålet. Innholdet i den etablerte læren om inkuriepåtegning vil være en naturlig kjerne i denne grensegangen, men forskriftshjemmelen er ikke avgrenset til en kodifisering av praksisen om inkuriepåtegning.

Departementet finner ikke grunn til å begrense adgangen til elektronisk tinglysing til enkelte aktører. Etter departementets syn bør alle ha adgang til å tinglyse elektronisk, slik som i dag ved alminnelig papirbasert tinglysing. Tilgjengeligheten for alle vil imidlertid bero på de til enhver tid tekniske løsninger og tilretteleggelser.

I proposisjonen foreslås det å innføre klokkeslett-prioritet, slik at et tinglyst dokument får prioritet fra det tidspunktet dokumentet er registrert, i stedet for fra dagen for dagbokføringen av dokumentet. Klokkeslett-prioritet er et fremskritt sammenlignet med dagbokføringsprioritet, og klokkeslett-prioritet bør derfor velges når det ved elektronisk tinglysing blir praktisk mulig å gi prioritet fra tidspunktet for mottagelse av dokumentet hos tinglysingsmyndigheten.

Ved at det i proposisjonen åpnes for et kombinert system hvor både elektroniske dokumenter og papirdokumenter kan tinglyses, må man sørge for at prioriteten for papirdokumenter ikke blir avhengig av tilfeldigheter, som for eksempel i hvilken rekkefølge de forskjellige dokumentene i dagens post registreres. Departementet foreslår derfor at det i forskrift skal fastsettes et klokkeslett for når et dokument som ikke er sendt inn elektronisk, skal regnes som registret. Det er hensiktsmessig at dette klokkeslettet fastsettes i forskrift fordi klokkeslettet blant annet må tilpasses Kartverkets åpningstider og arbeidsrutiner og tidspunktet for mottak av dagens post hos Kartverket.

Departementet er enig med arbeidsgruppen i at det må gjelde et tosporet system for tinglysing slik at man ikke opplever problemer og rettighetstap som følge av en overgang til elektronisk tinglysing. En overgang til elektronisk tinglysing er en omfattende prosess som nødvendiggjør en rekke juridiske og tekniske utredninger og tilpasninger. Før alle forutsetninger for elektronisk tinglysing er på plass, og systemet er utprøvd og kvalitetssikret, bør det etter departementets oppfatning fortsatt være adgang til papirbasert tinglysing.

En overgang til elektronisk tinglysing vil medføre betydelige samfunnsmessige besparelser. Forslagene i proposisjonen her vil innebære økonomiske og administrative besparelser for både tinglysingsmyndigheten og brukerne av tinglysingen. Besparelsene vil oppnås på flere nivåer. Brukerne av tinglysingen vil oppnå besparelser i forbindelse med selve innsendelsen av dokumentet, og man vil spare tid sammen-

lignet med manuell saksbehandling. Saksbehandlingen vil også bli mer rasjonell og effektiv hos tinglysingsmyndigheten. Kortere saksbehandlingstid hos tinglysingsmyndigheten vil også kunne medføre at brukeren sparer penger ved at tidsrommet for mellomfinansiering blir kortere. De samfunnsmessige gevinstene ved å gå over til elektronisk tinglysing må antas å være betydelige. Det vil imidlertid være kostnader knyttet til utvikling av de nødvendige datatekniske løsninger som følge av overgangen til elektronisk tinglysing. I proposisjonens kapittel 13 redegjøres det nærmere for de økonomiske og administrative konsekvensene av lovforslagene.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Jorodd Asphjell, Kari Henriksen, lederen Hadia Tajik og Lene Vågslid, fra Høyre, Margunn Ebbesen, Hårek Elvenes, Peter Christian Frølich og Anders B. Werp, fra Fremskrittspartiet, Jan Arild Ellingsen og Ulf Leirstein, fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, og fra Senterpartiet, Geir Inge Lien, viser til Prop. 53 L (2013–2014) og slutter seg til de foreslåtte lovendringene.

Komiteen mener at rask og korrekt tinglysing er grunnleggende i ethvert velfungerende samfunn. At rettssubjekter kan få rettsvern for sine disposisjoner, er sentralt for folks økonomiske trygghet, samt nødvendig for å ha et velfungerende finansmarked. Rettsvern for disposisjoner som er av en slik karakter at de faller innenfor tinglysingslovens område, vil danne en viktig basis for samfunnsutviklingen også i fremtiden.

Komiteen viser til at Norge over lang tid har bygd opp et system som gjør at borgernes tillit til grunnboken er stor. Dette er en tradisjon komiteen anser det viktig å videreføre.

Komiteen vil understreke viktigheten av reformen om elektronisk tinglysing, en reform som vil være brukervennlig, ressursbesparende og fremtidsrettet. Det har over flere år vært gjennomført prøveprosjektet, for å kunne implementere dette systemet.

Komiteen vil bemerke at det at man nå går over til å åpne for elektronisk tinglysing, er en konsekvens av samfunnsutviklingen. Det at parter kan etablere rettsvern for sine disposisjoner elektronisk, ved en effektiv og trygg kommunikasjon med myndighetene, er positivt og fremtidsrettet.

Komiteen registrerer at mye arbeid gjenstår før elektronisk tinglysing kan implementeres som et permanent system. Som det følger av proposisjonen, gjenstår det mye nødvendig forskriftsarbeid. K o m i -

t e e n vil peke på viktigheten av at man etablerer tilstrekkelig sikre ordninger for elektroniske signaturer og at man sørger for å velge løsninger som er basert på en sikker og fremtidsrettet teknologi.

K o m i t e e n finner grunn til å bemerke at påregnelig effektiviseringsgevinst ikke må gå på bekostning av brukernes sikkerhet og grunnbokens troverdighet.

Komiteen mener det er viktig at det også i fremtiden legges opp til at man har et tosporet system, ved at det blir gitt anledning til fortsatt å få tinglyst på den tradisjonelle måten ved å levere inn dokumenter på papir. Tilgjengeligheten og brukervennligheten skal være det styrende for denne viktige institusjonen, hvilket også bidrar til å styrke grunnbokas troverdighet. Men det er liten tvil om at elektronisk tinglysing forholdsvis raskt vil representere overvekten av tinglyste rettsstiftelser.

Komiteen vil peke på det gode arbeidet Statens kartverk har gjort etter å ha blitt sentral tinglysingsmyndighet. De har gjennom fremtidsrettede prøveprosjekter brakt tinglysingsinstituttet videre, samtidig som de har opprettholdt en høy faglig standard. Dette tilsier også at man i fremtiden kan bli tilagt store nasjonale oppgaver.

Komiteen mener lovendringene, slik de er skissert, legger riktige føringer for det videre arbeidet, i en viktig og nødvendig reform.

Komiteens tilråding

K o m i t e e n har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om endringer i tinglysingsloven mv. (elektronisk tinglysing)

I

I lov 7. juni 1935 nr. 2 om tinglysing gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Registerføreren skal føre *et tinglysingsregister for fast eiendom, grunnboken.*

Grunnboken kan føres som et elektronisk register.

§ 4 a oppheves.

§ 5 skal lyde:

Tinglysing foregår ved *at dokumentet registreres i grunnboken.*

§ 6 skal lyde:

Den som forlanger noe tinglyst, skal *sende dokumentet til tinglygingsmyndigheten. Dokumentet kan sendes elektronisk i den form og med den fremgangsmåte som er bestemt av departementet. Skriftlighetskrav i lov eller avtale er ikke til hinder for slik elektronisk innsending. Ved elektronisk innsending av et dokument skal det benyttes en betryggende metode som autentiserer innsenderen og sikrer meldingens integritet. Departementet fastsetter ved forskrift hvilke krav som gjelder for elektronisk kommunikasjon ved tinglysing, herunder regler om signering, vitnepåtegning, autentisering, integritet, bruk av elektronisk sertifikat og konfidensialitet og regler som stiller krav til produkter, tjenester og standarder som er nødvendige for slik kommunikasjon, og regler om erstatningsansvar for sertifikatutsteder.*

Departementet kan i forskrift fastsette krav om innlevering av gjenpart av dokumentet som skal tinglyses, at gjenparten skal være bekreftet, hvem som kan gi slik bekreftelse og hvordan gjenparten skal oppbevares.

§ 7 skal lyde:

Et dokument som kreves tinglyst, skal registreres når det kommer inn. Departementet fastsetter i forskrift et klokkeslett for når et dokument som ikke er sendt inn elektronisk, skal regnes som registrert etter loven her. Frem til det er avgjort at vilkårene for registrering er oppfylt, skal det fremgå at registreringen ikke er endelig.

Er det åpenbart at dokumentet ikke kan tinglyses, kan det uten at det registreres, returneres til den som har krevd tinglysing. Han skal samtidig gjøres kjent med hvorfor dokumentet ikke kan tinglyses, og med at det ikke er registrert. Likeså skal han gjøres kjent med at dokumentet vil bli registrert dersom dette kreves. Framsettes slikt krav, registreres dokumentet fra det tidspunktet kravet kommer inn, jfr. første ledd.

Foreligger vilkårene for tinglysing, skal dokumentet registreres endelig i vedkommende tinglygingsregister innen to uker etter registreringstidspunktet.

Foreligger ikke vilkårene, skal dokumentet nektet tinglyst. Avgjørelsen treffes på grunnlag av dokumentet selv og de andre dokumenter og bevis som foreligger. Når registerføreren finner grunn til det, kan han selv innhente opplysninger.

Departementet kan bestemme at opplysninger eller attester som det finner nødvendig av hensyn til registerførerens kontroll, skal gis på fastsatt måte. Departementet kan også gi forskrift om gjenpart av hjelpedokument.

§ 9 første ledd skal lyde:

Blir et dokument nektet tinglyst, gjøres anmerking om det i grunnboken. Den som har forlangt tinglysingen, skal straks underrettes om nektelsen og grunnen til den samt om adgangen til anke og fristen for det. Underretningen sendes elektronisk til avsenderens oppgitte elektroniske adresse, eller i rekommandert brev til avsenderens postadresse dersom saken er innkommet på papir. Er det andre som saken direkte gjelder, skal slik underretning samtidig gis til dem.

§ 10 a første ledd skal lyde:

Erklæres anke over at et dokument er nektet tinglyst etter utløpet av fristen etter § 10 første ledd første punktum, kan anken ikke tas til følge dersom dette kan medføre tap for noen som i god tro har fått registrert et dokument etter at det dokument som ble nektet tinglyst, var registrert.

§ 10 a annet ledd første og annet punktum skal lyde:

Er det senere registrerte dokument en pantobligasjon som følger reglene for omsetningsgjeldsbrev, kan en anke heller ikke tas til følge dersom dette kan medføre tap for noen som i god tro har ervervet obligasjonen etter utløpet av fristen i § 10 første ledd første punktum. Innehaveren av en slik pantobligasjon som er registrert etter det dokument som anken gjelder, plikter etter pålegg av registerføreren å innlevere obligasjonen til påtegning om anken eller til oppbevaring under saken.

§ 11 skal lyde:

For ethvert dokument som er tinglyst, gir registerføreren attest om tinglysingen og en bekreftet utskrift av grunnboken for vedkommende registerenhet.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om hva attestene skal inneholde av anmerkninger og på hvilken måte de skal gis.

Departementet kan gi forskrift om melding til rettighetshaveren når det blir tinglyst rettsstiftelser eller sletting av et dokument på registerenheten.

§ 12 skal lyde:

Såfremt ikke annet er bestemt ved lov, kan et dokument bare registreres i grunnboken når det går ut på å stifte, forandre, overdra, behefte, anerkjenne eller oppheve en rett som har til gjenstand en fast eiendom.

§ 13 skal lyde:

Gir dokumentet uttrykk for en rettshandel, kan det ikke registreres i grunnboken uten at utstederen

har grunnbokshjemmel eller samtykke av *hjemmelshaveren*.

Et tvangssalgsskjøte kan ikke *registreres* dersom hjemmelshaveren på det tidspunkt avgjørelsen om tvangssalg ble *registrert*, ikke var saksøkt under tvangssalget eller var varslet om salget etter tvangsfullbyrdelsesloven § 11-8 første ledd. Erklæring om overføring til panthaver etter konkursloven § 117c kan bare *registreres* dersom konkursskyldneren var hjemmelshaver på det tidspunkt konkursåpningen ble *registrert*.

Et skifteskjøte kan ikke *registreres* dersom den hvis midler skiftes, mangler grunnbokshjemmel.

Når det ikke er bestemt ved lov, kan en dom ikke *registreres*, medmindre den er bindende for en som har grunnbokshjemmel.

Dokumenter vedrørende rettshandler som krever samtykke eller tingrettens tillatelse etter ekteskapsloven, kan bare *registreres* når samtykke eller endelig tillatelse foreligger.

Et dokument som gjelder sameiernes felles rettigheter og plikter i et eierseksjonssameie, kan *registreres* i grunnboken hvis det er underskrevet i samsvarende med eierseksjonsloven § 43 første ledd eller av hjemmelshaverne til alle seksjonene.

§ 15 annet ledd skal lyde:

Er en leierett til en del av eiendommen *registrert* i grunnboken og den grunn som leieretten omfatter, i medhold av bestemmelser som departementet gir, behandles som en særskilt eiendom og har eget blad i grunnboken, regnes den som har grunnbokshjemmel til leieretten også for å ha grunnbokshjemmel som eier av bygninger på den leiede grunn.

§ 17 første punktum skal lyde:

Skal et kjøte eller pantedokument som ikke er utstedt av offentlig myndighet, kunne *registreres* i grunnboken, må underskriften være bekreftet i samsvarende med forskrifter gitt av departementet.

§ 18 første ledd skal lyde:

Dersom registerføreren blir *oppmerksom* på at en innføring i grunnboken er uriktig, eller at det på annen måte er gjort feil, skal han rette feilen. Har *noen* på grunn av feilen fått uriktig *opplysning*, skal registerføreren så vidt det er mulig gi ham underretning om rettelsen i rekommandert brev *eller på annen betryggende måte*.

§ 18 nytt annet ledd skal lyde:

Departementet kan fastsette forskrift om retting av et dokument som overfører hjemmelen til fast eiendom, og om betaling av tinglygingsgebyr for slik

retting. Første ledd annet punktum gjelder tilsvarende.

§ 18 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 20 skal lyde:

Når et dokument er *registrert*, går det *rettsserverv* som dokumentet gir uttrykk for, i kollisjonstilfelle foran *rettsserverv* som ikke er *registrert samtidig* eller tidligere.

Rettsserverv som er *registrert samtidig*, er *likestillet*.

Utledds- og arrestforretninger *går* foran *andre rettsserverv* som er *registrert samme dag*. Er flere utleddsforretninger *registrert samme dag*, *går* den eldste foran.

§ 21 første ledd skal lyde:

Et eldre *rettsserverv* *går* uten hensyn til § 20 foran et yngre, dersom dette er stiftet ved rettshandel og erververen da hans rett ble *registrert*, kjente eller burde kjenne den eldre rett.

§ 21 tredje ledd første punktum skal lyde:

Rettsstiftelse som skjer *gjennom* forbehold ved avhendelse eller annen eiendomsovergang, *går* uten hensyn til § 20 foran *rettsserverv* som utledes fra den nye eier såfremt forbeholdet enten fremgår av den nye eiers hjemmelsdokument eller *registreres* senest samme dag som dette.

§ 23 skal lyde:

For at en rett som er stiftet ved avtale, skal kunne stå seg overfor konkurs, må rettsstiftelsen utenfor de tilfeller som er nevnt i § 21 tredje ledd og § 22, være *registrert* senest dagen før konkursåpningen. Har det vært åpnet forhandling om tvangsakkord under en umiddelbart forutgående gjeldsforhandling, jf lov om fordringshavernes dekningsrett § 1-4 sjette ledd, må rettsstiftelsen være *registrert* senest dagen før åpningen av forhandling om tvangsakkord. Når rettsstiftelsen er foretatt med samtykke av gjeldsnemnda, er likevel dens gyldighet overfor konkursboet ikke avhengig av tinglysing.

For at en rett som er stiftet ved avtale, skal kunne stå seg ved tvangsakkord, må rettsstiftelsen utenfor de tilfeller som er nevnt i § 21 tredje ledd og § 22, være *registrert* senest dagen før åpningen av forhandling om tvangsakkord.

§ 24 skal lyde:

Når et dokument som *ikke er registrert endelig*, senere nektes tinglyst, blir det ved anvendelsen av §§ 20 og 23 å anse som om det ikke hadde vært *registrert*.

§ 25 skal lyde:

Dersom et dokument er *registrert endelig* i grunnboken på uriktig måte eller ikke er *registrert endelig* to uker etter at det ble *registrert i grunnboken*, kan det ved dom bestemmes at dokumentet skal stå tilbake for et senere tinglyst rettsverv ved avtale. Vilkårene for dette er

- a) at erververen av den senere tinglyste rett var i god tro *da dokumentet ble registrert*,
- b) at erververen om hans rett skulle stå tilbake, ville bli voldt uforskyldt tap fordi han har stolt på grunnboken, og
- c) at tapet for erververen ville være vesentlig større enn for den annen om dennes rett måtte vike, eller at det ville føre til vesentlige forstyrrelser i senere tinglyste rettsforhold om den tinglyste, men feilaktig *registrerte* rettighet skulle gå foran.

§ 26 oppheves.

§ 27 første ledd første punktum skal lyde:

Overfor den som har tinglyst en rett han har ervervet ved avtale med innehaveren av grunnbokhjemmelen, og som var i god tro *da dokumentet ble registrert*, kan den innsigelse at grunnbokhjemmelen skyldes et ugyldig dokument, ikke gjøres gjeldende.

§ 28 tredje ledd skal lyde:

For å avbryte fristen i første ledd må den nye tinglysingen inneholde en uttrykkelig gjentakelse av den opprinnelige rettsstiftelsen. Som uttrykkelig gjentakelse av rettsstiftelsen regnes forhøyelse av beløpet i et pantedokument.

§ 34 første ledd første punktum skal lyde:

I Løsøreregisteret kan *registreres* dokumenter som ikke er nevnt i § 12, dog bare såfram tinglysingen ved lov er tillagt rettsvirkning, eller tinglysing er pålagt ved lov.

§ 35 skal lyde:

Når *noen* lider uforskyldt tap på grunn av tinglysingsfeil, har han rett til erstatning av staten såfremt tapet skyldes

- a) at han har stolt på en *tinglysingsattest*,
- b) at et dokument ikke er blitt tinglyst eller er blitt tinglyst for sent,
- c) at et dokument etter § 25 må stå tilbake for et senere tinglyst dokument,
- d) at et dokument som nevnt i § 27 annet ledd er blitt tinglyst og noen i god tro har fått *registrert* en rett han har ervervet ved avtale i tillit til at det tinglyste dokument var gyldig.

§ 37 annet ledd skal lyde:

Når en frist skal regnes fra tinglysingen av et dokument, regnes *fristen* fra den *dagen* dokumentet *ble registrert*.

§ 38 første ledd første punktum skal lyde:

Departementet kan gi nærmere forskrifter om *hvordan grunnbok* og Løsøreregisteret skal innrettes og føres, og om framgangsmåten for øvrig ved tinglysing.

II

I lov 1. juli 1927 nr. 1 om registrering av elektriske kraftledninger gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Tinglysingsmyndigheten skal føre et register (kraftledningsregistret) for *høyspente* sterkstrømsledninger som er anlagt for statens regning eller med hjemmel av en konsesjon. Departementet kan nærmere bestemme hvor slik registrering skal skje.

Tinglysingsloven §§ 2 og 3 og *kapittel 2* gjelder tilsvarende så langt de passer. *Kongen kan i forskrift fravike bestemmelsene i tinglysingsloven.*

§ 3 annet ledd skal lyde:

Kongen gir forskrifter om hvilke opplysninger begjæringen skal inneholde og hvilke dokumenter og attester *som* skal følge med, samt nærmere regler om innretningen av kraftledningsregistret.

§ 8 oppheves.

§ 9 skal lyde:

Tinglysingsloven §§ 20-23 får tilsvarende anvendelse for så vidt angår rettsvirkningen av *registreringen*.

III

I lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag gjøres følgende endringer:

§ 6-4 overskriften og første ledd skal lyde:

§ 6-4 *Registreringstidspunktet*

(1) Eit rettsverv skal registrerast når krav om registrering kjem inn. *Departementet fastset i forskrift eit klokkeslett for når eit rettsverv som ikkje er sendt inn elektronisk, skal reknast som registrert etter lova her.*

§ 6-5 annet ledd skal lyde:

(2) Kolliderer fleire registrerte rettsverv, blir rekkefølga avgjord etter *tidspunktet* for registreringa. Rettsverv som er registrerte *samtidig*, er *likestilte*.

§ 6-5 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Utlegg og arrest går framom andre rettsstiftingar som er registrerte same dagen. Er fleire utlegg registrerte same dagen, går det eldste først.

§ 6-17 annet ledd oppheves.

IV

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelser til forskjellig tid.
2. For pantattest som er utstedt før lovens ikrafttredelse, gjelder reglene i tinglysingsloven § 35 og burettslagslova § 6-17 annet ledd slik bestemmelsene lød før ikrafttredelsen av loven her.
3. Departementet kan gi nærmere overgangsbestemmelser.

Oslo, i justiskomiteen, den 13. mai 2014

Hadia Tajik

leder

Geir Inge Lien

ordfører

